

SIMEON ZIET.

Gelukkige Simeon! Hij mag *zien*.

Met groot verlangen had hij begeerd naar den dag, waarop hij den Christus zou mogen aanschouwen. Hij verwachtte de vertroosting Israëls. Hij wist, dat buiten Christus geen leven en geen zaligheid zijn deel zou kunnen zijn. En daarom had hij gebeden, of hij nog den dag van den Christus zou mogen zien. En toen had God hem geopenbaard, dat zijn gebed verhoord zou worden.

God heeft Simeon een heerlijke vervulling van de hem gedane belofte gegeven.

Simeon is opgegaan naar Gods huis. En ook dat opgaan is geschied onder de leiding des Geestes.

Simeon handelde niet eigenwillig. Hij verzette zich niet, als God hem riep. Hij zocht het niet dáár, waar hij niet vinden kon. In Gods huis brengt hem de Geest Gods, aan Wiens leiding hij zich overgeeft. En daar, in Gods huis, ziet hij Gods lieven Zoon en heeft het voorrecht, het geboren Kindeke in zijn armen te mogen hebben.

Gelukkige Simeon.

* * *

We moeten den Bijbel toch eens nauwkeurig leeren lezen. Dan wordt alles toch zoo duidelijk. En dan eerst leeren we verstaan, met welk een geheel eenig boek we te doen hebben. Zoo leert ons nu ook de Bijbel, dat Simeon veel over den dood heeft nagedacht.

Let maar eens op de samenvoeging: hij zou den *dood* niet zien, eer hij den Christus des Heeren had gezien. Even later daarop geeft ons de Bijbel den terugslag, als wij in den lofzang van Simeon lezen: Nu laat Gij, Heere, uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw Woord.

Zoo leert ons nu de Bijbel, dat Simeon de Zaligmaker in verband heeft gebracht met den dood en het sterven. Hij wist, dat hij sterven moest. En hij vroeg zich zelf af, hoe hij den dood in 't aangezicht zou kunnen zien, hij zondaar.

Maar de Heilige Geest leerde hem, dat hij dan alleen den dood in 't aangezicht zou kunnen zien, als hij eerst gezien had op Christus, den Overwinnaar van den dood.

Het is natuurlijk niet zoo, dat Simeon niet in vrede had kunnen ontslapen, als hij niet eerst zelf het Kindeke Jezus op de armen had gedragen, maar het is wél zoo, dat Simeon niet in vrede kon sterven, als hij niet vertrouwde en niet pleitte op het verzoeningswerk, dat door dit Kindeke zou worden volbracht. Juist omdat Simeon alleen dan den dood in 't aangezicht kon zien, als hij zich geborgen wist in den Doodsoverwinnaar, ging heel zijn verlangen

En hem was eene Goddelijke openbaring gedaan door den Heiligen Geest, dat hij den dood niet zien zou eer hij den Christus des Heeren zou zien. Luc. 2 : 26.

uit naar het Kindeke, dat de zaligheid van Israël zou zijn en ook van hem.

En zie, als Simeon nu slechts dat Kindeke in de armen houdt, weet hij, dat hij mèt dat Kindeke den dood zal kunnen tegengaan. Met dat Kindeke zal zijn sterven een heengaan in vrede zijn. En met dat Kindeke, zal hij, verwachtende de zaligheid, kalm het moede hoofd ter ruste kunnen leggen.

* * *

Kunnen wij nu den dood in het aangezicht zien? Durven wij dien dood tegengaan?

Alleen durven wij het niet. Als we alleen zijn, huiveren we terug en willen we niet aan den dood denken. Oude menschen, die zonder God zijn, doen zelfs al hun moeite soms, om toch maar vooral er jong en jeugdig te blijven uitzien en ze betreuren iederen rimpel, die zich groeft in hun voorhoofd. Die rimpels vormen de kenteekenen van den komenden dood.

Maar mèt Christus durven wij den dood tegengaan, Eerst moeten wij Christus zien en dan durven wij den dood zien.

Of we Christus zien kunnen?

Ja, door het geloof.

Simeon heeft het Kindeke op zijn armen genomen, maar wij hebben het groote voorrecht, dat wij weten, wat Christus gedaan heeft, opdat Hij Zijn volk van zonde en dood zou verlossen. Beter dan Simeon kunnen wij het verstaan, wat Christus voor ons zijn wil.

Een ander middel is er niet. Alleen het geloof maakt ziende. En alleen het geloof leert ons ook den dood zien, zooals hij is.

Wie Christus gezien heeft, gaat den dood zonder verschrikking tegen en hij leert het verstaan, hoe Simeon kon jubelen: Nu laat Gij, Heere, Uwen dienstknecht gaan in vrede, naar Uw Woord.

* * *

Wie Christus ziet, ziet den dood, maar achter den dood het leven. Wie Christus ziet, ziet de zegepraal van het leven over den dood.

We moeten naar Bethlehem gaan, om daar den Christus te zien.

Ons Kerstfeest moet voor ons een feest van het *leven* zijn. Op Kerstfeest moeten we vieren de overwinning van het leven op den dood. Op Kerstfeest moeten we ook den dood in het aangezicht zien.

Zóó leert het ons de Bijbel door Simeon.

Voor elk, die in het duister dwaalt,
Verstrekt deez' zon een helder licht,
Dat hem in schaûw des doods bestraalt,
Op 't vredespad zijn voeten richt.

K.